

Pomulețul meu din suflet

AlbAtros

În pomulețul meu din suflet
în preajma Sărbătorilor de Iarnă
cad stele, precum clopoței
ce au un clinchet pătrunzător
trezindu-mi toate sentimentele
și trăirile ce au dormit
în anul care trece...

Gândurile au un curs rapid
printre visele ce nu s-au dovedit
de mă încurc în cuvinte
dac-aș vrea să le explic...

Se nasc dispute
între visele nematerializate
și cele ce doresc începuturi noi
alergând grăbite
dintr-un gând în altul
vociferând,
care are mai multă întâietate
chiar de se izbesc de ziduri
ele doresc să împodobească
brădulețul de Crăciun...

Privesc cu încântare
jocul lor de-a întâietatea
atingând, din când în când,
râzând, câte-un clopoțel
să mai încetinesc
disputa lor...

Și-mi vine a le spune:
Ah, iubite gânduri cu ochi străvezii
iubiți azi,
că mâine nu se știe ce va fi!...